

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 17 Ὀκτωβρίου 1949 (Π.Ο.Η.) Ἔτος β'. Ἀριθ. 73—Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 500	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ὁ Ἐπίσκοπος Μιγαρίδος κ. Χριστοφόρος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ : Ἐξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000 Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.50—Ἐτησία δολ. 5
Γραφεῖα : Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθήναι Τηλέφ. 33.839	

ΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

“ Γ Ρ Η Γ Ο Ρ Ε Ι Τ Ε , ,

...καὶ τὰ καθήκοντα τῶν πλουσίων

Με βαθεῖαν ὁδύνην καὶ θλιβεράν ἐκπληξιν ἀνεγνώσαμεν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως (ἀρ. φύλλου 161]23 7 49) ἄρθρον δι' οὗ συνιστᾶται «Τεκτονικὸν Ἰδρυμα» καὶ τίθεται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑπουργείου Κοινωνικῆς Προνοίας. Ἀπὸ καιρὸν ὑποπτευόμεθα τὰς προθέσεις τοῦ καταχθονίως δοῶντος Μασσωνισμοῦ. Οὐδέποτε ὅμως ἐφανταζόμεθα ὅτι θὰ ἐτίθετο ὑπὸ τὴν ἐπίσημον προστασάν, τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Τὸ γεγονός αὐτὸ εἶναι ἐξόχως ἀνησυχητικὸν διὰ τὸν Ὀρθόδοξον Χριστιανικὸν Ἑλληνισμὸν διὰ τοὺς ἑξῆς λόγους:

Α') Ὁ Τεκτονισμός, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς φιλανθρωπίας ἐμφανιζόμενος, ἀποτελεῖ θρησκείαν περὶ ἑαυτὸν μὲν, ἀντίθετον ὅμως καὶ πολεμίαν τοῦ Χριστιανισμοῦ. Τοῦτο ἀποδεικνύεται 1) ἀπὸ τὴν πίστιν τῶν Τεκτόνων εἰς Ὑψιστον Ἀρχιτέκτονα τοῦ συμπαντος. 2) Ἀπὸ τὴν μυστηριακὴν διάρθρωσιν τοῦ Τεκτονισμοῦ. Ὑπάρχουν διαφοροὶ βαθμοὶ μυστικῆς εἰς τοὺς ὁποίους εἰσέρχεται τις δι' εἰδικῶν μυστηριακῶν τελετῶν. 3) Ἀπὸ τὴν ἐπικρατοῦσαν εἰς τὸν Τεκτονισμὸν ἄκραν ἐχεμύθειαν, ὑπενθυμίζουσιν κάπως τὰς μυστικὰς εἰς τὰ Ἑλευσίνεια, Διονυσιακὰ καὶ ἄλλα μυστήρια. 4) Ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν παρὰ τῶν Τεκτόνων εἰδικῶν συμβολικῶν ἀντικειμένων καὶ σχημάτων. (Τὸ γνωστὸν εἰς ὅλους τρίγωνον διὰ τελειῶν εἰς τὸ τέλος τῶν ὑπογραφῶν τῶν Τεκτόνων). 5) Ἐκ τῆς ὑπαρχούσης ἱεραρχίας,

Εἰς τὴν ἐσχάτην ἀνάλυσιν ὁ Τεκτονισμὸς ἀποτελεῖ μίαν ἀναβίωσιν τοῦ Ἑβραϊσμοῦ.

Β') Ὁ Τεκτονισμὸς ἀπὸ Ἑθνικῆς ἀπόψεως εἶναι ἐπιζήμιος διότι ἀποτελεῖ τὸν ἀντίποδα τοῦ κομμουνισμοῦ. Καὶ ὁ τεκτονισμὸς κηρύσσει τὸν ἐπικίνδυνον διὰ τὴν ἑθνικὴν ἐπιβίωσιν διεθνισμὸν. Ἐὰν δὲ ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ κομμουνισμοῦ ἐνοῦνται αἱ ἀπαθλιωμένα οἰκονομικῶς καὶ κοινωνικῶς μάζαι, ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ τεκτονισμοῦ ἐνοῦνται αἱ εὐποροὶ οἰκονομικῶς τῆς καὶ οἰδωποδῆποτε κατέχοντες

ἐπικαίρους θέσεις εἰς τὸν Ἑθνικὸν Ὄργανισμὸν. Θὰ ἠδύνατο τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ κομμουνισμὸς καὶ ὁ Τεκτονισμὸς ἀποτελοῦν τὰς δύο ὄψεις μιᾶς μυστηριώδους καὶ ἀφανοῦς ὁργανώσεως, ἐπιδιωκούσης νὰ διαβρώσῃ καὶ νὰ δηλητηριάσῃ τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη, ἕως ὅτου τὰ ἀφανίσῃ. Δὲν θὰ δυσκολευθῇ δὲ καὶ ὁ ἀπλούστερος Χριστιανὸς νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι ἡ ὁργάνωσις αὕτη εἶναι δημιουργημὰ γνωστῶν μισοχριστῶν κατοίκων τῆς γῆς.

Φανταζόμεθα τὸ ἐπιχείρημα ποὺ θὰ προβάλλουν οἱ ἀδιαφόροι ἐξετάζοντες τὰ πράγματα καὶ ἀρεσκομένοι εἰς ἐπιφανειακὴν ἔρευναν. Τὸ ἐπιχείρημα εἶναι περίπου τὸ ἑξῆς: Ὡχ βρὲ ἀδερφέ, εἰσθε ὑπερβλῆκοι. Ἡ ἱστορία διὰ τῶν κοινωνικῶν ἐξελίξεων κυφορεῖ καὶ ἀποτίκει τὰ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα· μὴ εἰσθε εὐφράνταστοι ἀποδίδοντες εἰς ὑποθετικὰ πρόσωπα τοὺς καρπούς τῆς παντοδυνάμου οἰκονομικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐξελίξεως! Λογικὸν κατ' ἀρχὴν τὸ ἐπιχείρημα· ἐν τούτοις ὅμως δὲν λύει μίαν ἀπορίαν: Πῶς συνέβη ὥστε εἰς ἔθνη διαφόρου προελεύσεως, διαφόρου πολιτισμοῦ, διαφόρου ψυχοσυνθέσεως, νὰ παρατηρηθῶν, σχεδὸν ταυτοχρόνως, ὁμοιόμορφοι τρόποι κοινωνικῆς ἀντιδράσεως; Ἡ πείρα ἐπὶ τοῦ προκειμένου λέγει, ὅτι ὁ τρόπος ἀντιδράσεως πρέπει νὰ εἶναι διάφορος, —ἐξαρτώμενος ἀπὸ τὰς ἐπὶ μέρους διαφορὰς τῶν ἔθνων. Ἡ ὁμοιομορφία λοιπὸν αὕτη, ἀποδεικνύει ὅτι κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ ὑπάρχῃ διευθύνων νοῦς, ὅστις νὰ κατευθύνῃ τὰς ἀντιδράσεις εἰς ἐκάστην χώραν.

Δι' ὅλ' υς αὐτοὺς τοὺς λόγους εἶναι λυπηρὸν διὰ τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος, τὸ προσημασθὲν γεγονός. Καὶ καθίσταται λυπηρότερον, ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τιθέμενος ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους ὁ Τεκτονισμὸς, ἀναγνωρίζεται ὡς ἐπίσημος θρησκεία. Τὸ τοιοῦτον ἀποτελεῖ βιαιοὴν παρέκκλισιν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοῦ Συντάγματος, καθ' ἣν ὡς μόνῃ ἐπίσημὸς θρησκεία ἀναγνωρίζεται ἡ πτωχευομένη ὑπὸ τῆς

Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας Ἀλλὰ συγχρόνως εἶναι καὶ ἐκδήλωσις στοιχειώδους ἀδικίας. Τὸ κράτος ἡγήθη ἐλευθέραν ἀσκήσιν θρησκευτικῶν καθηκόντων εἰς Ὁρθοδόξους Χριστιανούς καὶ θέτει ὑπὸ τὴν προστασίαν του θρησκευτικὰ ἐξαμβλώματα ὄζοντα συλλήβδην ἐβραϊσμοῦ, εἰδωλολατρικοῦ καὶ παντὸς θρησκευτικοῦ συγκρητισμοῦ, παλαιοῦ καὶ νέου! Αἰσχος. Ἐκτὸς ἐὰν ἡ θέσις τοῦ κράτους ἔναντι τῶν Ὁρθοδόξων πολιτῶν του, εἶναι ὑπαγόρευμα τοῦ ἐναγκαλισθέντος νόθου τέκνου.

Ἀλλὰ τὸν λόγον πλέον τὸν ἔχει ἡ Ὁρθόδοξος συνείδησις τῶν Ἑλλήνων. Θὰ πρέπη νὰ ἀκουσθῇ δορυμνότητι καὶ ἐλέγχουσα ἡ Φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας, τοῦ θεματοφύλακος τούτου τῆς πατροπαραδότου καὶ αἱματοποιήτου πίστεώς μας. Θὰ πρέπη αἱ διάφοροι θρησκευτικαὶ ὁργανώσεις νὰ ἐγκαταλεψοῦν πλέον τὴν ἔνοχον σιωπὴν καὶ νὰ λάβουν σαφῆ θέσιν ἔναντι τῆς ἐπικινδύνου ἀναπτύξεως τοῦ Τεκτονισμοῦ.

Πρὸ παντὸς ὅμως ἡ Χριστιανικὴ Ἀγάπη, θὰ πρέπη νὰ καταβάλλῃ θράσιν. Τὸ εὐπαθὲς σημείον, τὸ ὁποῖον προβάλλουν συνήθως αἱ διαφόρου τύπου πολιτικαὶ καὶ κοινωνικαὶ προπαγάνδαι, εἶναι ἡ ἀνέχεια, ἡ οἰκονομικὴ ἀπαθλίωσις, ἡ ἀνισομέρεια τῶν ἐκ τῶν συνθηκῶν θυσιῶν. Ἡ ἀγάπη λοιπὸν θὰ ὑπαγορεύσῃ εἰς τὸν πλούσιον Χριστιανὸν τὸ πνεῦμα τῆς ἀνακουφίσεως τοῦ πᾶσχοντος. Τὸ χρῆμα εἰς τὰ θησαυροφυλάκια εἶναι ὕλη καταφλέγουσα, εἰς τοὺς στομάχους ὅμως τῶν πενήτων εἶναι Τράπεζα τοκοφόρος. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ καταφύγῃ τις εἰς τὸν τρόπον τῆς ἐπιδεικτικῆς ἐλεημοσύνης. Ἡ ἀπὸ κοινοῦ συμβολὴ καὶ προσπάθεια, δύναται νὰ ἀποδώσῃ καὶ ὀρφανοτροφεία, καὶ σχολεῖα ἀπόρων παιδῶν, καὶ ἐργαστήρια πτωχῶν κοριτσιῶν. Ὅταν ἡ φιλοφροσύνη ἀσκεῖται ἀπὸ Χριστιανούς, ὅταν ἡ ἀγάπη ρυθμίζῃ τὰς κοινωνικὰς σχέσεις, τότε τὸ «Τεκτονικὸν Ἰδρυμα» ἢ παρόμοια κέντρα θὰ ἀναζητοῦν ἀκάρπως πελατεῖαν.

Περαίνοντες τὸ ἄρθρον μας αὐτό, ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὅλους τοὺς Ὁρθοδόξους Ἑλλήνας Χριστιανούς κραυγάζοντες πρὸς αὐτούς: «Γρηγορεῖτε» ὃχι μόνον λόγους καὶ πανηγύρεις ὃχι μόνον τελετὰς καὶ θεάματα ὃχι μόνον φιλολογία καὶ περιπάτους, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἔργα ἀναδίδοντα τὸ ἄρωμα τῆς Χριστιανικῆς ἀγάπης. Οἱ ἐχθροὶ τῆς πίστεως, ὁ Κομμουνισμὸς καὶ ὁ Τεκτονισμὸς ἐπὶ θύραις ἀπειλοῦν τὸν ἐθνισμόν, τὴν πίστιν, τὴν περιουσίαν, τὴν οἰκογένειαν «Γρηγορεῖτε» λοιπόν.

Ἐμβάσματα Συνδρομῶν

Ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμ. Διαυλείας

κ. Πολύκαρπον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092)1938

Διευθυντῆς

Ἐπίσκ. Μεγαρίδος, κ.ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ, Χαλκοκονδύλη 7

Διευθυντῆς Τυπογραφείου: Γεώργιος Σεργιάνης
Θεμιστοκλέους 33.— Ἀθήναι

Ἡ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν Χρυσόστομος ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν ποιμαντορικῶν του καθηκόντων ἔλαβε τὴν ἀπόφασιν, παρὰ τὸ προβεβηκὸς τῆς ἡλικίας του, νὰ ἀποδυσθῇ εἰς μίαν μεγάλην καὶ ἐπιπονον περιοδείαν, προκειμένου νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν καὶ ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν πνευματικῶν τέκνων τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκκλησιαστικῆς παρατάξεως, τῶν εὐρισκομένων εἰς τὰ ἀνὰ τὴν Θεσσαλίαν Παράρτηματα. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἁγίου Προέδρου ἤχθη εἰς αἶσιον πέρας καὶ θεία συνάρσει ἐπετεύχθη τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα.

Κατὰ πρῶτον ὁ Πανιερώτατος συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ πανοσιολογ. Ἀρχιμανδρίτου κ. Χρυσοστόμου Νασιλίμῃ ἐπεσκέφθη τὸν Βόλον, τοῦ ὁποῖου τὸ Παράρτημα τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων προσέφερε πολλὰς καὶ ἐνδόξους ὑπηρεσίας εἰς τὸν κοινὸν ἱερὸν ἀγῶνα.

Τὸ Σάββατον 11 Σεπτεμβρίου διὰ ἀεροπλάνου τῆς Ἑταιρίας ΤΑΕ περὶ ὥραν 6 μ.μ. ὁ Πανιερώτατος μετὰ τοῦ ὡς ἄνω ἀκολουθοῦντος προσεγγειώθησαν εἰς τὸν ἀερολιμένα τοῦ Βόλου, ὁ Πανιερώτατος κατηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ πανοσιολ. Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Νασιλίμῃ, ἔνθα καὶ κατέλυσε. Ἀμέσως δὲ ἐστάλησαν προσκλήσεις εἰς τὸν ἐν Βόλῳ ἐφημερεύοντα πανοσ. Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Καραγιάννην, εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ Παραρτήματος καὶ ἄλλους σημαίνοντας παράγοντας αὐτοῦ, οἵτινες ἐν τῷ ἀκούσματι τῆς ἀφίξεως τοῦ Πανιερωτάτου ἐγένοντο ἔξαλλοι χαρᾶς. Ἀπὸ στόματος δὲ εἰς στόμα διεχύθη ἀνὰ τὴν πόλιν ἡ εἶδησις, καὶ τὴν ἐπαύριον Κυριακὴν οἱ χριστιανοὶ μας τοῦ Βόλου μετὰ δακρύων καὶ ἀνειαύστου συγκινήσεως ἔβλεπον τὸν Ἐκκλησιαστικόν μας Προϊστάμενον ἐπὶ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ Θρόνου χοροστατοῦντα ἐν τῷ Ι. Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

Ἐπὶ τῇ ἐλεύσει τοῦ Πανιερωτάτου εἰς τὸν Βόλον ἐδόθη εὐκαιρία κατὰλληλος, διὰ νὰ ἐγκαινισθῇ ὁ Ναὸς οὗτος, ὅστις ἡγέρθη τῷ 1929 δαπάναις τῶν ἀειμνήστων Ἀδελφῶν Θεοδοσίου καὶ Γλυκερίας Ζωγράφου. Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων διεξήχθη μετὰ πολλῆς λαμπρότητος καὶ μεγαλοπρεπείας. Πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν των ἔβλεπον ἐγκαίνα Ναοῦ. Εἰς τὴν τελετὴν συνέσπευσαν καὶ πλῆθος περιέργων νεοσημρολογικῶν, οἵτινες μαθόντες τὴν ἀφίξιν Παλαιοσημρολογίτου Ἀρχιερέως ἔσπευσαν ἵνα ἴδωσι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ πληροφορηθῶσι δι' ἰδίων αἰσθήσεων περὶ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως.

Ὁ Πανιερώτατος, ὅστις εἰς τὰς περιστάσεις αὐτὰς αἰσθάνεται νέας ὑπερφυεῖς δυνάμεις καὶ λαμβάνει μυστηριώδεις ἀνῶθεν ἐνθουσιασμοὺς καὶ ἐξάρσεις βλέπων τὸ πλῆθος τῶν χριστιανῶν ν' ἀτενίζῃ εἰς αὐτὸν μετὰ δακρύων καὶ σεβασμοῦ μεγάλου, εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν ἔλαβε τὸν λόγον, καὶ διὰ πολλῶν ὁμίλησε περὶ τῆς σημασίας τῆς τελετῆς τῶν ἐγκαινίων καὶ περὶ προσορισμοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ὁμιλία τοῦ Πανιερωτάτου κατεγοήτευσε καὶ

κατασυνενέκνησε τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως ἠτένιζεν μετὰ θάμβους εἰς τὸν ἅγιον Πρόεδρον ἐν πνευματικῇ καὶ ψυχικῇ ἐξάρσει ἀκορέστως ἐντροφῶν ἐν τῇ θεωρίᾳ τοῦ δ ε δ ο ξ α σ μέ ν ο υ προσώπου Του, ὡς πάλαι ὁ Ἰσραὴλ ἐδεῖτο τοῦ Μωϋσέως, ὅστις κατέβη ἐκ τοῦ Σινᾶ ἔχων δεδοξιμένην τὴν ὄψιν.

Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων καὶ ἡ θεία Λειτουργία ἐτελείωσαν περὶ 12ην μεσημβρινήν ὥραν. Μετὰ ταῦτα ὁ Πανιερώτατος, οἱ συλλειτουργοὶ του καὶ πολλοὶ τῶν χριστιανῶν ἀφοῦ πρῶτον ἔλαβον τὰ σχετικὰ ἀναμνητικά, παρεκάθησαν εἰς τὴν Τράπεζαν, ἣν παρέθεσαν οἱ Ἐπίτροποι τοῦ Ναοῦ.

Εἰς τὴν Τράπεζαν ὁ Σεβασμιώτατος ἤγειρε προσκυνεῖς εὐχηθεὶς ὑπὲρ εὐδοσίας τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμῶν ἀγῶνος, τὰ βέλτιστα δὲ καὶ σωτήρια διὰ τοὺς συμπααρακατημένους καὶ δι' ὅλον τὸ Παράρτημα.

Ὁ Πανιερώτατος τὴν Τρίτην 14 Σεπτεμβρίου ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐλειτούργησεν εἰς τὸν ἕτερον ἱερὸν Ναόν, τὸν τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Ἀποστόλου, ὅπου καὶ ἐκήρυξε ἕτερον ἐμπνευσμένον λόγον πρὸς κοινὴν ὠφέλειαν.

Ὁ Πανιερώτατος ἐπισκέφθη κατὰ τὴν ἐν Βόλφ παραμονὴν του τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιμ. Εφραίμ Καραγιάννη, τὸ Ναυπηγεῖον τῶν Ἀδελφῶν Χριστοπούλου, ἔνθα καὶ ἔβαλλε Ἀγιασμὸν καὶ ηὐχήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας καὶ τοὺς ἐν τῷ Ναυπηγεῖ ἔργας καλὴν εὐδωσιν εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν τὸν οἶκον τοῦ κ. Δημ. Παυλῆ, δικαστικοῦ, τοῦ κ. Ἀθαν. Ἀγγελολοπούλου, Ἀλ. Γιάτα καὶ Ἀνδρομάχης Εὐαγγελινοῦ.

Ὁ Πανιερώτατος ἐδέχθη κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς παραμονῆς του ἐν Βόλφ πολλοὺς ἀδελφοὺς καὶ διημέτησε πολλὰ ζητήματα ἀτομικὰ καὶ κοινὰ τοῦ Πα-

ραρτήματος, δοὺς τὰς κατ' ἀλλήλους περὶ αὐτῶν ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας. Ἐπίσης ἐδέχθη τοὺς δημοσιογράφους τῶν ἐφημερίδων «Θεσσαλία» καὶ «Ταχυδρόμος» εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν ὁποίων ἀπήντησε καταλλήλως, ἐξηγήσας εἰς μακρὰς δηλώσεις του, τὸν σκοπὸν τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ἡμῶν παρατάξεως ἀγῶνος.

Τὴν Πέμπτην πρωτὰν 16 Σεπτεμβρίου ὁ Πανιερώτατος ἔβαλλεν ἐν τῷ Ναῷ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου κοινὸν Μνημόσυνον διὰ τοὺς νεκροὺς τῶν χριστιανῶν τοῦ Παραρτήματος, καὶ περὶ ὥραν 10ην π. μ. δι' αὐτοκινήτου ταξί συνοδευόμενος ὑπὸ τῶν ἀρχιμανδριτῶν Χρυσοστόμου καὶ Ἐφραίμ καὶ τοῦ κ. Δημ. Παυλῆ μετέβη εἰς Λάρισαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἀδελφῶν. Τὸν Πανιερώτατον ὑπεδέχθησαν ἐν Λαρίσῃ οἱ ἐκεῖ ἐφημερεύοντες τρεῖς ἱερεῖς αἰδ. Ἀντώνιος Παπακαλούσιος ὁ καὶ Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τοῦ Παραρτήματος Λαρίσης, ὁ αἰδ. Ἰγνατίος Παρασκευοῦδης, ὁ ὁσιώτ. Ἱερομόναχος Ἀρσένιος Θεοδωρόπουλος, ὁ ἐφημέριος τοῦ Παρ)τος Βερδεκούσης Ἐλασσῶνος αἰδ. Νικόλ. Θάνος, καὶ ὁ ἐφημέριος τοῦ Παρ)τος Ραψάνης αἰδ. Δημήτριος Κατσίλας.

Τὸν Πανιερώτατον ἅμα τῇ εἰς Λάρισαν ἀφίξει του ἐπισκέφθησαν οἱ Δημοσιογράφοι τῶν ἐντοπίων ἐφημερίδων, οἵτινες ἔλαβον δηλώσεις αὐτοῦ περὶ τοῦ σκοποῦ καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος.

Τὴν Παρασκευὴν 17ην Σεπτεμβρίου ὁ Πανιερώτατος ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῆς Εὐαγγελιστρίας (Λάππα) κηρύξας τὸν θεῖον λόγον. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐφημερίου τοῦ Ναοῦ αἰδ. Ἰγνατίου Παρασκευοῦδης.

Τὸ Σάββατον 18ην Σεπτεμβρίου ἐχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἐγενεμάτισε δὲ μετὰ πολλῶν ἐπιλέκτων συνδαιτη-

μόνων εἰς τὸν Παρθενῶνα τοῦ ὁμωνύμου Ἱ. Συχαστῆριου.

Τὴν δὲ Κυριακὴν 19 Σεπτεμβρίου ἐτέλεσε τὸν ἐγκαινισμόν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου (Φανερωμένης). Τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων παρηκολούθησε πλῆθος λαοῦ οὐ μόνον ἐκ τῆς πόλεως Λαρίσης, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν περιχώρων μετὰ σπουδῆς συρρεῦσαν. Ὁ Δήμαρχος τῆς Λαρίσης κ. Ἀστεριάδης καὶ πολλοὶ ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν Ἀρχῶν τῆς περιφερείας καὶ τῆς πόλεως Λαρίσης κληθέντες ἐπισήμως ἐτίμησαν τὴν τελετὴν. Ἀντιπροσωπεῖα τῶν (Συνέχεια εἰς τὴν ἑξῆς σ.)

Ἀπὸ τὰ ἐγκαινία τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
Παρχρτήματος Γ. Ο. Χ. Βόλου

Ἀγιογραφικαὶ Μελέται

Ἀπὸ τὸν βίον τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν.

ΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ ΤΟΥ

Α' ΑΚΥΛΑΣ ΚΑΙ ΠΡΙΣΚΙΛΛΑ

Ἀσπάσαθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἵτινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἑθνῶν»

(Ρωμ. ΙΒ'. 3-5)

Δὲν θὰ ἦτο τολμηρόν, ἐὰν ἔλεγέ τις ὅτι ἄλλη θὰ ἦτο ἡ κατέφθινος τοῦ Χριστιανικοῦ κινήματος καὶ ἴσως-ἴσως ἄλλη ἡ μορφή τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἐὰν ἡ Θεία Πρόνοια δὲν ἐπεφύλασσε εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἀγάπης τὴν παρουσίαν καὶ τὴν προσωπικὴν δρᾶσιν τοῦ Ἀπ. Παύλου. Οὗτος ὄχι μόνον ἠδυνήθη νὰ μεταφέρῃ τὴν σώζουσαν ἀλήθειαν ἔξω τῶν ὁρίων τῆς κοιτίδος της, τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ν' ἀποκληθῇ δικαίως Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς κατώρθωσε νὰ συλλάβῃ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ βάθος τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ νὰ διερμηνεύσῃ οὕτω κατὰ τρόπον σαφῆ καὶ ὀρθόν τὸ πνεῦμα καὶ τὸ κήρυγμα τοῦ Θεανθρώπου Διδασκάλου. Τὸ ἔργον τοῦ Παύλου ἐξησφάλισε εἰς τὸν Χριστιανισμὸν καθολικότητα, πρωτοτυπίαν, εὐρύτητα, δύναμιν, παγκοσμιότητα, οἰκουμενικὸν κύρος, αἰωνίαν ὑπαρξιν.

Δικαίως λοιπὸν ἀπεκλήθη ὁ Πρῶτος μετὰ τὸν Ἕνα. Χωρὶς τὸν Παῦλον, ὁ Χριστιανισμὸς θὰ παρέμενε μία Ἑβραϊκὴ αἵρεσις μὲ τοπικὴν καὶ χρονικὴν στενότητα. Σκοπὸς τῶν παρόντων ἁρθρῶν εἶναι νὰ ἐξαρθῇ ἡ συμβολὴ εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν, τῶν ἀφανῶν ἐκείνων ἐργατῶν, οἵτινες διέθεσαν ὅλην τὴν προσωπικότητά εἰς τὸ ἔργον τοῦ Ἀποστόλου. Οἱ ἀφανεῖς αὐτοὶ ἦσαν «τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν» κατὰ τὴν ἔκφρασιν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Ὡς ἐκ τούτου μία οὐσιώδης προϋπόθεσις τοῦ θριάμβου καὶ τῆς νίκης τοῦ Παύλου εἶναι καὶ ἡ ἐργασία των.

Διὰ τῆς γνωριμίας των θὰ δοθῇ καὶ μία ἀπάντησις ἐκ τῶν πραγμάτων, ἰσχυρὰ ὡς ἐκ τούτου καὶ ἀδιόριστος, εἰς τοὺς χλιαροὺς ἐκείνους Χριστιανούς, οἵτινες νομίζουν ὅτι ἡ χριστιανικὴ ἐργασία εἶναι ὑπόθεσις... τῶν Ἀρχιερέων, τῶν θεολόγων καὶ ὄχι παντὸς χριστιανοῦ.

Οἱ πρῶτοι τοῦ συνεργάτες, Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα. Ἀνδρόγυνον γεμάτο πίστι καὶ ἀφοσίωσιν στὸν Ἀπ. Παῦλο. Ἡ ζωὴ τους πολυκύμαντη καὶ γεμάτη περιπέτεια. Θήματα τοῦ διωγμοῦ τοῦ Κλαυδίου ἔφυγαν ἢ μᾶλλον ἐδιώχθησαν ἀπὸ τὴ Ρώμην καὶ κατέφυγαν εἰς τὴν Κόρινθον. Φαντάζεται κανεὶς πόσο θὰ ἐστοίχισε στὸ ἀνδρόγυνον αὐτὴ ἡ περιπέτεια. Οἰκονομικὲς θυσίαι, ξεσπίτωμα, ἐγκατάλειψις ἐτοιμῆς ἐργασίας, ἀπώλεια αλουσίων ὑλικῶν ἀγαθῶν. Στὴν Κόρινθον μὲ ἔτι τοὺς ἀπέμεινε ἀνοίγουν ἓνα ἐργαστήρια σιγῶν καὶ ζοῦσαν πτωχικὰ ἀλλὰ εὐρηνικά.

Σ' αὐτὴ λοιπὸν τὴν περίστασιν τοὺς γνωρίζει ὁ Ἀπ. Παῦλος. Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας γεμάτος πόνο γιὰ τὴν ἐκρηγνύουσα τῶν φιλοσόφων τοῦ Ἀρείου

Πάγου, καταφεύγει εἰς τὴν Κόρινθον, τὴν γεμάτην ἀσωτεία καὶ διαφθορά. Ἡ κοινὴ πατρίδα, ἡ κοινὴ τέχνη καὶ ἴσως-ἴσως ἡ κοινὴ πίστις τοὺς συνέδεσε. «Εὐρών τινα Ἰουδαῖον ὀνόματι Ἀκύλαν, καὶ Πρίσκιλλαν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ... προσήλθεν αὐτοῖς καὶ διὰ τὸ ὁμότεχον εἶναι ἔμενε παρ' αὐτοῖς καὶ ἐργάζοντο» (Πράξ. ΙΗ' 2). Ἐκτοτε τὶς τρεῖς ψυχῆς τὶς συνδέει μία οὐρανία καὶ ἀποδοτικὴ φιλία. Γίνονται ἀδελφοί. Τὸ πτωχικὸν τοῦ Ἀκύλα καὶ τῆς Πρίσκιλλης γίνεται τὸ πρῶτον κέντρο ἐξορμήσεως γιὰ τὴν χριστιανικὴν κατάκτησιν τῆς Κορίνθου. Ἀναδεικνύονται οἱ στενότεροι συνεργάται του. Ἡ Πρίσκιλλα μὲ τὸ συναισθηματικὸν της πλοῦτος καὶ τὴν πνευματικὴν της διαύγεια γίνεται ὁ φορὸς τῶν χριστιανικῶν ἰδεῶν στὸν κύκλο τῶν γυναικῶν τῆς Κορίνθου. Ὁ Ἀκύλας μὲ τὴν πείρα του ἀναδεικνύεται σύμβουλος, παραστάτης τοῦ μεγάλου ἀξιωματοῦχου τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγάπη ἰσχυρὰ γιὰ τὸ Χριστὸν τοὺς κάνει ὥστε νὰ θεωροῦν τὰ ὑλικά ἀγαθὰ τοῦ κόσμου αὐτοῦ εὐτελεῖ καὶ ἀνάξια λόγου σκύβαλα. Σκοπὸς τῆς ζωῆς τους ἔχουν τὴν ἐπικράτησιν τοῦ Χριστιανικοῦ κινήματος. Συντροφισμένο ἀνδρόγυνον μὲ τὴν πίστιν, δίνει περιεχόμενο στὸ συζυγικὸν του βίον τὴν ἐπικράτησιν τῆς πίστεως. Δὲν τὸ ἀπερρόφησε ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ ματαιοδοξία τοῦ κόσμου τῆς ἀμαρτίας, Ἀπ' ἐναντίας τὸν σύνδεσμον ποὺ αἰτία του εἶναι πάντα ἡ φυλετικὴ διαφορὰ, τὸν ἐξευγένισε ἡ χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ τοῦ ἔδωσε σκοπὸ ἡ χριστιανισμός. Δὲν τοὺς συνδέει τίποτα μὲ τὸν κόσμον τῆς ὑλῆς. «Ὅπου λάμπει τ' ἀστὲρι τοῦ χριστιανικοῦ καθήκοντος ἐκεῖ φεύγουν κι' αὐτοί. Φεύγουν μαζὶ μὲ τὸν ἀπληρμένο τους φίλον καὶ λατρευτὸ διδάσκαλον, εἰς τὴν Συρίαν. «Ὁ δὲ Παῦλος ἔτι προσμεῖνας ἡμέρας ἱκανάς, ἐξέπλει εἰς Συρίαν... καὶ σὺν αὐτῷ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας» (Πράξ. ΙΗ', 18). Πῶς νὰ ἀφίσουν μόνον τὸν ἀκαταπόνητον ἐργάτην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐδόθη «σκόλοφ τῇ σαρκί»; Πῶς νὰ ἀφίσουν χωρὶς ἀδελφικὴ στοργή, αὐτὸν ποὺ ἀπὸ ἀγάπης στὸ Χριστὸ ἀρνήθηκε κάθε ἐπίγειον δεσμό;

Ἀλλὰ καὶ αὐτὴ τὴν στοργικὴν ἀγάπην τὴν θυσιάζουν ὅταν πρόκειται νὰ ὑπακούουν στὸν πνευματικὸν τους πατέρα. Ἔτσι τοὺς εὐρίσκομε εἰς τὴν Ἐφεσον σὲ μιὰ ὑπεύθυνον θέσιν, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἐφέσου. Φαίνεται ὅτι ἦτο καὶ ἀρκετὰ μορφωμένο ἀνδρόγυνον. Ἔτσι τοῦλάχιστον δικαιολογεῖται ἡ ἐπικοινωνία τους μὲ τὸν μορφωμένο Ἑλληνιστὴ Ἀπολλῶ. «Ἀκούσαντες δὲ αὐτοῦ Πρίσκιλλα καὶ Ἀκύλας προσελάβοντο αὐτὸν (τὸν Ἀπολλῶν) καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ» (Πράξ. Ἀπ. ΙΗ', 26).

Μετὰ ἀπὸ ἐδῶ συναντῶμεν τὸ εὐσεβὲς αὐτὸ ἀνδρόγυνον εἰς τὴν Ρώμην. Δὲν θὰ ἦτο δύσκολον νὰ μαντεύσωμε τὸν σκοπὸν τῆς παρουσίας των εἰς τὴν Ρώμην. Ἡ ἐπιθυμία τους νὰ προσεταρμασίουν τὴν πρωτεύουσαν τοῦ κόσμου γιὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ Παύλου, θὰ ἦταν ἴσως τοῦλάχιστον ἓνας ἀπὸ τοὺς σκοποὺς του.

Μακάριοι ἄνθρωποι! ἐπληρωμένα ἀνδρόγυνα. Τὴν νὰ προσεταρμασίουν κανεὶς σ' αὐτοὺς τὶς δύο εὐγενεῖς

Κοινωνικά Ζητήματα

Ἀπὸ τῆς παρούσης στήλης παραθέτομεν τὸ υπόμνημα τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. πρὸς τὸν ἐξοχότατον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὕπουργόν, σχετικὸν μετὰ τὴν καταχώρησιν εἰς τὰ ληξιαρχικά βιβλία τοῦ Κράτους τῶν γάμων, βαπτίσεων καὶ γεννήσεων τῶν Ὁρθοδόξων. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη κοινωνικοῦ καὶ ἐθνικοῦ χαρακτήρος, ἀποτελεῖ συγχρόνως καὶ ἓνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα σημεῖα τοῦ ἀγώνος μας. Ὡς ἐκ τούτου ἡ ὑπόθεσις αὕτη πρέπει νὰ ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ & ΕΘΝΙΚΗ
ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ἀριθ. Πρωτ. 2391

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5/22 Σεπτεμβρίου 1949

Πρὸς

Τὸν Ἐξοχότατον Κύριον

ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν

Ἐνιῶθα

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργε

Ἐπληροφορήθημεν μετὰ μεγίστης λύπης διὰ τοῦ κ. κ. Ληξιαρχοῦ τοῦ Κράτους δὲν δέχονται ἀπὸ τινος χρόνου συνετελεῖσθαι διαταγῆς τοῦ ὑφ' ὑμῶν Ὑπουργείου ἐκδοθεῖσης ἀπὸ τοῦ προκατόχου ὑμῶν Ἐξοχωτάτου Κυρίου Ὑπουργοῦ τὰς δηλώσεις τῶν Κληρικῶν τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον ἐν τῇ Θείᾳ λατρείᾳ, περὶ τῶν ὑπὸ τούτων εὐλογουμένων γάμων καὶ τελουμένων βαπτίσεων βρεφῶν διὰ τὴν σύνταξιν τῶν οἰκείων Ληξιαρχικῶν πράξεων.

Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργε

Θεωροῦμεν σφοδρῶς ἀλλὰ καὶ τὰ μάλιστα ἐπάναγκες ὅπως ἐφελκώσωμεν ἐπὶ τοῦ σπου-

δὲς ψυχῆς; Τὸν ζῆλον τοὺς; Τὴν ἀφοσίωσίν τοὺς στὸ μεγάλο Ἀπόστολο, χάριν τοῦ ὁποῦ «τὸν ἐαυτὸν τράχηλον ὑπέθηκεν»; Τὴν ἐργατικότητα τοὺς; «συνεργούς» τοὺς ἀποκαλεῖ ὁ Παῦλος.

Τὸ ἔργο τοὺς, ὅσον καὶ ἂν ἐπισκιάζεται ἀπὸ τὴν ἐξαστραπτούσαν λάμψιν τοῦ Παύλου, εἶναι πάντοτε μεγάλο καὶ ἀξιόλογο. Εἶναι ἐργάται καὶ μαχηταί, ποὺ κατόρθωσαν νὰ ὑποτάξουν τὸν ἐγωισμό τοὺς στὸ συμφέρον τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ὁποίας τὰς τύχας κατεύθυνε μετὰ συνέσει ὁ λατρευτός τοὺς ἡγέτης.

Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα εἶναι σύμβολα τὸν ὁρίζοντα τῶν χριστιανικῶν ἀξιών. Εἶναι σύμβολο τῆς χριστιανικῆς συζυγίας; Ἐνώσεως. Εἶναι ἀπόδειξις τοῦ μεγαλείου τοῦ χριστιανοῦ ἐργάτου, ποὺ ἐργάζεται ὅπως καὶ ἂν εἶναι καὶ ὅπου καὶ ἂν εὐρεθῇ.

Μὲ τέτοιους ἐργάτας ἐμεγαλοῦνται τὸ χριστιανικὸ κίνημα. Τέτοιους θέλει καὶ σήμερον. Ὑπάρχουν ὁμοῦς ἄραγε τέτοιες εὐγενεῖς ψυχῆς, μέσα στὸ σφοδρὸ τῶν τυπολατρῶν, τῶν δούλων, τῆς βλῆς καὶ τῆς ἡδονῆς καὶ τῶν αἰχμαλώτων τοῦ ξηροῦ γοῆματος τῆς θρησκείας;

δαιοτάτου τούτου ζητήματος ἀμέριστον τὴν προσοχὴν ὑμῶν καὶ παρακαλέσωμεν Ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι ἐκδώσῃτε ἐτέραν διαταγὴν ἀναιροῦσιν τὸ κύρος τῆς προηγουμένης, καὶ τοῦτο διότι οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον γνήσιοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοί, κατ' οὐδένα λόγον εἶναι διατεθειμένοι νὰ δεχθῶσι κληρικοὺς τῆς Καινοτόμου Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν θρησκευτικῶν καθηκόντων καὶ μάλιστα ἐν τῇ τελέσει μυστηρίων ὡς τὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς βαπτίσεως.

Ἄλλως, ἐν ἀντιθέτῳ περιπτώσει, αἱ ἀνωτέρω Ληξιαρχικαὶ πράξεις θὰ παραμένωσιν ὅπως διήποτε ἀδήλωτοι, καὶ συνεπῶς ἀκαταχώρητοι ἐν τοῖς οἰκείοις Ληξιαρχικοῖς Βιβλίοις, ἐπὶ μεγίστῃ προφανεῖ ζημίᾳ τῆς τε Πολιτείας καὶ αὐτῶν τούτων τῶν ἀμέσως ἐνδιαφερομένων, οἱ ὁποῖοι, ἐκ τῆς μὴ καταχωρήσεως, θὰ ἀποστερηθῶσιν ὀρισμένων δικαιωμάτων ἀναγνωριζόμενων εἰς πάντας ἀδιακρίτως τοὺς Ἕλληνας.

Δι' ὃ πρὸς πρόληψιν πάντων τούτων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἰδίως πάσης κατὰ τὴν στρατεύσιν τῶν ἀρρένων προκληθησομένης βεβαίας ἀνωμαλίας ἐξαιτούμεθα καὶ αὐθις τὴν ἄρσιν τῆς ἰσχύος τῆς προγενεστέρως ἀπαγορευτικῆς διαταγῆς καὶ πολλῶ μᾶλλον διότι ἡ ἐνδεχομένη τυχὸν διατήρησις τῆς ἰσχύος ταύτης θέλει περιγάγῃ τοὺς ἀκολουθούντας τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον γνήσιους Ὁρθοδόξους Χριστιανοὺς εἰς ἄκρως δυσχερῆ θέσιν καὶ εἰς θλίβεράν ὄντως σκέψιν ἀναλογιζομένους ὅτι γίνονται δεκταὶ αἱ δηλώσεις τῶν Χιλιαστῶν, τῶν Οὐνιτῶν καὶ τῶν ὁπαδῶν πάσης ἄλλης θρησκευτικῆς αἵρέσεως καὶ δὲν γίνονται δεκταὶ τῶν γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, τῶν μὴ ἀποδεξαμένων τὴν ἐν ἐπαναστατικῇ περιόδῳ εἰσαχθεῖσαν ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καινοτομίαν τῆς μονομεροῦς ἀληθῶς παραδοχῆς τοῦ Παπικοῦ ἡμερολογίου κατὰ πρόδηλον παράβασιν τῶν ὑπ' αἰώνων Ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν καὶ τῶν ἀποφάσεων Τριῶν Πανορθοδόξων Συνόδων, δι' ὧν ἀπερρίφθη ὁμοφώνως πᾶσα πρότασις περὶ ἀποδοχῆς τοῦ ἡμερολογίου τούτου ὑπὸ τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις Ὑμῶν παρακαλοῦμεν Ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι ἀνακοινώσῃτε ἡμῖν τὸ βραδύτερον ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς παρούσης συμφώνως τῷ ὑπ' ἀριθ. 149 Νόμῳ, τῆς 21 Δεκεμβρίου τοῦ ἔτους 1915 «Περὶ τῆς εἰς ἀπάντησιν ὑποχρέωσης τῶν Δημοσίων Ἀρχῶν ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων αὐταῖς ἀναφορῶν» διὰ νὰ γνωρίσωμεν ἐπὶ τέλος καὶ ἡμεῖς οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ Πάτριον Ἑορτολόγιον ἔαν ἀπολαμβάνωμεν ἴσης μεταχειρίσεως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ἀκολούτῳ χρήσει τῶν δικαιομάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας καὶ ὑπηκοότητος ἀλλὰ καὶ

Η ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ ΥΠΑΙΘΡΟΣ ΥΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ ΤΟΝ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος)

Παρ)μάτων Γ.Ο.Χ. Βόλου, Ἐλασσώνος, Ραφάνης, Τυρνάβου, Ἀμπελώνος καὶ Ἀγιάς ἐγκαίρως εἰδοποιηθεῖσαι, ἔσπευσαν εἰς τὴν τελετὴν.

Ὁ Πανιερώτατος κυκλοῦμενος ὑπὸ 6 ἱερέων, ἐτέλεσε μεγαλοπρεπῶς τὰ ἐγκαίνια, κατὰ δὲ τὴν θείαν Λειτουργίαν ὠμίλησεν ἐν μέσῳ ἀσφυκτικῶντος ἐκκλησιασματος ἐμπνευσμένον καὶ κατάλληλον πρὸς τὴν ἐορτὴν λόγον. Μετὰ τὴν τελετὴν παρετέθη ὑπὸ τῶν Ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ πλούσιον γεῦμα. Εἰς τὸν ἔσπερινόν, ἀφοῦ ἀνεπαύθη ὀλίγον, ὁ Πανιερώτατος, ἐχοροστάτησε εἰς τὸν ἐγκαινισθέντα Ναόν, καὶ τὸ ἔσπερον, ἀφοῦ ἐπεσκέφθη τοὺς οἴκους διακεκριμένων τοῦ Παρ)τος μελῶν κατέλυσεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ κ. Θωμᾶ Ζώτου, ὅστις ὑπεδέχθη καὶ ἐφιλολόγησεν τὸν Πανιερώτατον μετὰ τῶν 7 ἀκολουθούντων ἱερέων μετὰ καταφανοῦς συγκινήσεως παραθέσας τράπεζαν πλουσιωτάτην εἰς χριστιανικὰ αἰσθήματα καὶ φιλεῖματα.

Τὴν ἐπαύριον Δευτέραν πρωΐαν 20 Σεπτεμβρίου ὁ Πανιερώτατος μετὰ τοῦ ἀκολουθοῦντος τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Ναυλίου δι' ἀεροπλάνου τῆς Ἑταιρίας ΕΛΛ.ΑΣ ἐπέστρεψεν εἰς Ἀθήνας αἰσιῶς, πλήρης ἀγαθῶν ἀναμνήσεων ἐκ τῆς ὑποδοχῆς, ἣς ἔτυχε ἐκ τῆς περιοδείας ἀνὰ τὴν Θεσσαλικὴν ὑπαίθρον. Ὡς δὲ χαρακτηριστικῶς, εἶπε, ὅτε ἐπρόκειτο νὰ δώσῃ τὴν ἀποχαιρετιστήριον εὐλογίαν του εἰς τοὺς προπέμποντας αὐτὸν χριστιανοὺς τῆς Λαρίσης, ὁ ἱερεὺς ἡμῶν ἀγὼν ἐφ' ὅσον ἔχει τοιοῦτους μαχητὰς πιστοὺς καὶ ἀκραίφεις, δὲν εἶναι δυνατόν ποτε μὲ τὰ πιστικά τῆς Κυβερνήσεως μέτρα νὰ καταλυθῇ. Εἶναι συκοφάνται καὶ κακόβουλοι, ὅσοι κηρύττουν ὅτι πρόκειται ἀπλῶς περὶ μιᾶς μερίδος λαοῦ ἀγραμμάτου καὶ ἀπαιδεύτου, ὅστις ἐξ ἀμαθείας πεισμένος ἐμμένει εἰς τὰ παραδεδομένα τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας θέσμινα. Διότι εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐπιστήμονες ὅλων τῶν κλάδων ἀκολουθοῦν τὴν ἰδεολογίαν τῆς παρατάξεως ἡμῶν καὶ ἄνθρωποι ὑψηλῆς κοινωνικῆς περιοπῆς ἀπαρτίζουν τὰ ἐπικεκατελέγη τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παρ)μάτων. Ἐχόντες δὲ τοιοῦτους συμπαράστατας εἰς τὸν ἱερόν ἀγῶνα, οἱ ἡγούμενοι αὐτοῦ Ἀρχιερεῖς εἰς τὰς ἐκάστοτε ἀντιξοότητας μετ' εὐτολμίας καὶ εὐψυχίας θὰ ἀντικρούουν τὰς κατ' αὐτῶν ὑπὸ τῆς Πολιτείας καὶ τῆς Κρατοῦσης Ἐκκλησίας ἀπειλὰς ἔχοντες ὅτι ὅταν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσουν τὰ πνευματικὰ αὐτῶν τέκνα θὰ ὑπερασπίσωναι πρεπόντως πᾶσαν κατὰ τῶν Πνευματικῶν Πατέρων τῶν ἐπιβουλήν.

συγγρόνως ἐν τῇ πιστῇ ἐκπληρώσει τῶν πρὸς τὴν Πολιτείαν καὶ τὴν Κοινωνίαν γενικῶν καὶ εἰδικῶν καθηκόντων δὲ ἦν ἀποδεδειγμένως ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐνδιαφερόμεθα πλείοτερον ἡμεῖς οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Πατρὸς Ἑορτολόγου, ὡς Γνήσιοι Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἐπὶ τοῦτοις διατελοῦμεν μετὰ πλείστης τιμῆς.

Ὁ Πρόεδρος Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΛΕΞ. ΚΟΝΤΟΣ ΓΕΩΡ. ΜΠΟΓΡΗΣ

Π Ρ Ο Σ

ΑΠΑΝΤΑ ΤΑ ΚΑΘ' ἩΜΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑΤΑ

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Γνωστὴ τυγχάνει εἰς ἅπαντας ἡ ἐκ τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων ὠφέλεια. Τὸ καλὸν βιβλίον εἶναι πάντοτε θησαυρὸς ἀνεκτίμητος διὰ μίαν χριστιανικὴν οἰκογένειαν. Διὰ τὴν ἀπόκτησιν δὲ τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ δὲν πρέπει νὰ φεισθῇ τις δαπανῶν.

Ὡς ἐκ τούτου ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προάγεται νὰ συστήσῃ πρὸς ἅπαντας τὰ βιβλία «Ἀποστολικὴ Σαγήνη» καὶ τὰ «Ἀσκητικά Ἐφραίμ τοῦ Σύρου» ὅτινα ἐξέδωκε ὁ ἱερομόναχος Παρθένιος Σκουρλῆς, ἡγούμενος τῆς ἐν Βαρυμπόμπῃ Ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου. Τόσον τὸ περιεχόμενον τοῦ βιβλίου, ὅσον καὶ ἡ ἐμφάνισις του, καθιστοῦν αὐτὸ ἀξιόλογον. Ἐξαντλουμένων τῶν βιβλίων αὐτῶν θέλει ἐκδοθῇ ἕτερον ὠφέλιμον βιβλίον, ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς πωλήσεως.

Τὰ βιβλία αὐτὰ θὰ εὐρίσκονται εἰς τὴν διάθεσιν παντός πιστοῦ εἴτε πωλούμενα παρὰ τῶν ἐνοριακῶν ἐπιτροπῶν εἴτε ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ περιοδικοῦ «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας» εὐρισκόμενου ἐν τῇ Στοᾷ Φέξῃ 72. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, προμήθειαν περισσ. τέρων σωμάτων, ἐγγραφὴν διὰ τὴν ἀγοράν τοῦ νέου βιβλίου δύνανται οἱ πιστοὶ νὰ ἀπευθύνωνται εἰς τοὺς: 1) Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτην Μερκούριον Καλοσκάμην Πειραιᾶ καὶ 2) Διονύσιον Μπατιστάτον Στοᾷ Φέξῃ 72, διορισθέντων εἰδικῶν πληρεξουσίων παρὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν καὶ εὐλογιῶν

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος καὶ ἁ. α.

Ὁ Πρόεδρος

† Ὁ πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ Ἐκκλησία μεριμνῶσα
διὰ τὰ θύματα τοῦ συμμοριτισμοῦ

Ἀθῆναι τῇ 27 Σεπτεμβρίου/10 Ὀκτωβρίου 1949

Π Ρ Ο Σ

Τοὺς Εὐλαβεστάτους Ἱερεῖς καὶ Ἐντιμωτάτους Ἐκκλησιαστικοὺς Συμβούλους καὶ πρὸς τὸ εὐσεβές Χριστιανικὸν πλήρωμα τῆς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν

Ἡ καθ' ἡμᾶς Ἐκκλησία τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν, στοιχοῦσα τῷ κανόνι τοῦ Ἰδρυτοῦ ταύτης τῷ ἐπιβάλλοντι τὴν μέγιστον ὑπευθύναν ἀσκῶν τῆς ἐλεημοσύνης καὶ τὴν ἐκ παντός τρόπου ἐκδηλώσιν τῆς συμπαθείας καὶ τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην, προτείνει πατρικῶς πάντας ὑμᾶς ὅπως προσέλθῃτε ἐρωγοὶ εἰς τὸν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως διενεργούμενον ἔρανον ὑπὲρ τῶν συμμοριοπλήκτων πρὸς χρηματικὴν ἐνίσχυσιν τούτων, διὰ τὴν πρόχειρον ἀντιμετώπισιν τῶν οὐσιωδестέρων οἰκονομικῶν ἀναγκῶν αὐτῶν.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τούτον νὰ περιαχθῇ κατὰ τὴν πρῶτην μετὰ τὴν λήψιν τῆς παρούσης Κυριακῆς δίσκος καὶ ἕκαστος ὡς προσφέρει πᾶν ὅ,τι δύναται πλείοτερον ἵνα ἔχῃ πλουσιωτέραν τὴν ἀνταμοιβὴν παρὰ τοῦ φιλαγάθου Θεοῦ.

Τὰ οὕτω συλλεγόμενα ποσὰ νὰ παραδοθῶσιν ἢ νὰ ἀποσταλῶσι πρὸς ἡμᾶς τὸ ταχὺτον διὰ τὴν ἐγκαίρως ἐκτελεσθεῖσαν συγκεντρωτικὴν παράδοσιν πάντων ὁμῶς πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα.

Διατελοῦμεν διάπυροι πρὸς Θεὸν εὐχέται

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῶν Γνησίων Ὁρθόδοξ. Χριστιανῶν

α. α. α. Ὁ Πρόεδρος ταύτης

† Ὁ πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἡ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΑΚΗ ΚΑΙΝΟΤΟΜΙΑ ΕΞ ΕΠΟΨΕΩΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ

«Παραγγέλλομεν δὲ ὑμῖν ἀδελφοί, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντός ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν». (Β' Θεσσαλ. Γ' 6).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ ἡμερολογιακὴ καινοτομία ἀδικαιολογητῶς εἰσαχθεῖσα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδημιούργησε σχίσμα.

Συνεπληρώθη ἡδὴ εἰκοσιπενταετία, ἀπ' οὗτου, κρίμασιν οἷς ὁ Κύριος οἶδε, ταραχὴ ἐσωτερικῇ μεγάλῃ καὶ σχίσμα τεραστίᾳ διαστάσεως ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Αὐτοκέφαλον Ὁρθόδοξον Ἑλληνικὴν Ἐκκλησίαν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς αὐθαιρέτου καὶ ἀντικανονικῆς εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου ἐν τῷ ἱκνιτῷ ἑορτολογίῳ.

Οἱ ἐμπνευσταὶ καὶ πρωτεργαταὶ τῆς καινοτομίας αὐτῆς κατὰ τὴν εἰσαγωγὴν τῆς, καὶ οἱ κατόπιν διάδοχοί των, ἐδικαιολόγησαν καὶ δικαιολογοῦν ταύτην ὡς μίαν ἐνέργειαν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τῶν συντρόφων κοινωνικῶν περιστάσεων καὶ τῶν διεθνῶν ἰχέσεων, καὶ ὡς ἀφορῶσαν ἀπλῶς τὴν χρονομετρικὴν ἀκρίβειαν κατὰ τὰς νεωτέρας ἀστρονομικὰς θεωρίας καὶ συνεπῶς μηδεμίαν σχέσιν ἔχουσαν μὲ τὰ λόγματα καὶ τὰς Παραδόσεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τὰ πράγματα ὅμως, ὡς ἡ εἰκοσιπενταετής ἐφαρμογὴ τῆς καινοτομίας ἀπέδειξε, δὲν ἔχουσιν ὡς οὗτοι τὰ παριστάνουσι. Διότι οὐ μόνον χρονομετρικὴ κρίβεια δὲν ἐπετεύχθη ἐν τῷ ἑορτολογίῳ διὰ τῆς καινοτομίας, ἀλλὰ καὶ σύγχυσις καὶ ἀνωμαλία καὶ ὑκεὼν προέκυψεν ἐν τῇ τυπικῇ τῶν Ἑορτῶν διατάξει καὶ τῆς χρονομετρικῆς ἀκριβείας ἐπὶ πλεον ἐπακρόνθημεν, ὑπαρχόντων δύο χρονομετρικῶν συστημάτων ἐν ἐφαρμογῇ· τὸ Ἰουλιανὸν διὰ τὰς ἐκ τοῦ Πάσχα ἐξαρθρωμένας κινήτας Ἑορτάς, καὶ τὸ Ῥηγοριανὸν διὰ τὰς ἀκινήτους.

Περὶ τῆς προκυσάσης μεγάλης ἀνωμαλίας ἐν τῇ Ῥησίᾳ τῶν Τυπικῶν Ἑορτολογικῶν διατάξεων, ἀπτύχθησαν ὑπὸ διαφόρων πλεῖστα δοα ἐν συγγράμμασι καὶ διατριβαῖς, (1) ὥστε θὰ ἐξεφύγομεν τοῦ ἰσοποῦ μας ἂν ἐνταῦθα ἠθέλομεν νὰ ἀσχοληθῶμεν ἐν αὐτῶν. Ἦτο δὲ φυσικῶς ἐπόμενον, ὑπαρχόντων ὅς ἡμερολογίων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, νὰ προκύψωσιν αὐτὴν σήμερον ἀντικανονικὰ καὶ παράτυπα διαγράφονται καὶ ἡ ἀσυμφωνία καὶ ἡ σύγχυσις ἐπὶ τῶν ἀναγνωσκομένων, τῶν ψαλλομένων καὶ τῶν τελουμένων ἐν τοῖς Ἱεροῖς Ναοῖς παρὰ τῶν Ἱερέων καὶ κληρικών νὰ γίνωνται μετὰ δυσφορίας ἀντιληπταὶ ὑπὸ τῶν χριστιανῶν. (Ἀκολουθεῖ)

(1) Ἰδε Σεβ. π. Φλωρίνης Χρυσόστομος «Τὸ ἑορτολογικόν ὡς κριτὴν τῆς Ὁρθοδοξίας». Σεβ. Διακλήτου Πολυκάρπου «Ἡ ἡμερολογιακὴ Μεταρρύθμισις».

ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΙ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΩΝ

Ὑπενθυμίζομεν καὶ αὖθις εἰς τὸ διάφορον Παράτητα, ὅτι τὰ ἡμερολόγια (ταίχου, ἐγκόλπια, ιερέας) διατεθῶσιν μόνον κατόπιν προγενεστέρων παραγγέλων. Συγχρόνως δὲ γνωστοποιούμεν ὅτι ἐφέτος τὸ κολικὸν ἡμερολόγιον 1950 θὰ κυκλοφορήσῃ ὑπὲρ τοῦ ρηγοριανοῦ Πειραιῶς «Ἱερὸς Πολύκαρπος».

(Ἐκ τῶν Γραφείων)

ΔΙΗΓΗΜΑ ΕΚ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ

Ἡ ΠΑΛΑΙΑ ΕΙΚΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Αἱ ΦΙΛΟΞΕΝΟΙ ΑΔΕΛΦΑΙ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

— Ἀκούσατε ἀκόμη, ἐγὼ σὰς ἔκλειψα τὰ γραμμάτια τῆς Τραπέζης, ἀξίας τεσσαράκοντα χιλιάδων φράγκων· ἐγὼ τέλος ἔκαυσα τὴν οἰκίαν σας...

Εἰς τοὺς λόγους τούτους ὁ Λουδοβίκος αἰφνης ἐταράχθη. Ὁ ἀσθενὴς ἐξηκολούθησεν:

Εἶχον κατασκηνώσῃ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετὰ τῶν ὁπαδῶν μου εἰς τὰ σπήλαια τοῦ ὄρους, ὅταν ἔμαθον τὸν συμβιβασμὸν ὅστις εἶγεν ἀποφασισθῇ μετὰ τῆς μητρὸς σας καὶ ἐνὸς ἐμπόρου ἰδιοκτητῶν. Μεταμφιεσθεῖς εἰς ἐπαίτην, περιηρόχου ἀρκετὸν καιρὸν εἰς τὸ χωρίον διὰ νὰ μάθω τὰς συμφωνίας τῆς πωλήσεως, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν θὰ ἐμετροῦντο πρὸς ὑμᾶς τὰ χρήματα καὶ τὴν χοῆσιν τὴν ὁποίαν ἐμέλλετε νὰ κάμετε αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἡ συμφωνηθεῖσα ποσότης σὰς ἐπληρώθη, περιέμενον τὸν κατάλληλον καιρὸν, κατὰ τὸν ὅποιον θὰ ἠδυνάμην νὰ εἰσέλθω εἰς τὴν οἰκίαν σας νὰ κλέψω τὰ γραμμάτια ταῦτα. Ἡ πρώτη μου σκέψις ἦτο νὰ ἔλθω νὰ σὰς εὔρω ἐν καιρῷ νυκτός. Ἀλλὰ προσεκλήθητε εἰς τινα ἑορτήν, εἰς ὁποίαν εἴσθε ὑποχρεωμένοι νὰ ὑπάγητε καὶ οἱ δύο καὶ ἐοχεδίᾳ ἄλλως τὴν ἐπιχείρησίν μου. Εἰσῆλθον λοιπὸν κατὰ τὴν ἀπουσίαν σας εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἔλαβον τὰ χρήματα καὶ διὰ νὰ ἐξαλείψω πᾶν ἵχνος τῆς κλοπῆς ἔθεσα πῦρ εἰς τὴν οἰκίαν. Ἐμαθον μετὰ ταῦτα ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσητε διὰ τὴν πόλιν, ἀλλὰ δὲν ἐγνώριζα ὅτι ἐφέρετε μαζί σας ἐν ὁρολόγιον μεγάλης ἀξίας καὶ μερικὰ φλωρία. Δὲν ἐσκέφθην λοιπὸν νὰ σὰς σταματήσω ἀλλὰ τυχαίως συναντήσας τὸν ἀδελφόν σου καθ' ὃδὸν ἠθέλον νὰ περιπατήσω ὀλίγον μαζί του διὰ νὰ βεβαιωθῇ ἀπὸ τὰ ἐνδύματά του καὶ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν του, ἂν ἦτο ταξειδιώτης ἀξίζων τὸν κόπον νὰ καταδιώκηται.

Καθ' ἣν στιγμήν τὸν ἐπλησίασα, ἵνα τοῦ ὁμιλήσω, τὸ ὁρολόγιον τὸ ὁποῖον ἔφερε ἐπάνω του ἐσήμανε τὴν ὥραν. Τοῦτο ἦτο ἀρκετὴ πληροφορία περὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ζητῶ ἀμέσως τὸ βαλάντιόν του... Ὁ νέος ὅμως σθηριχθεὶς εἰς τὴν ταχύτητα τῶν ποδῶν του ἐτράπη εἰς φυγὴν. Ἐτρέξα εὐθὺς κατ' αὐτοῦ καὶ ἔρριψα πρὸς τὸ μέρος του τὸ πιστόλιον ὅπερ τὸν ἐπέτυχε μετ' ὀλίγον τὸν ἐπλησίασα καὶ ἠθέλον τὸν φονεῦσθαι, ἀλλ' ἐρρίφθη κατ' ἐπ' αὐτόν μου. Τὰ λοιπὰ γνωρίζετε. Κατανοῶ τὴν ἀποστορφήν τὴν ὁποίαν σὰς προξενεῖ ἡ παρουσία μου· εἶμαι κακοῦργος, τέρας, καὶ σεῖς τὰ ἀθῶα θύματά μου. Ἐχετε δίκαιον νὰ μὲ μισήτε, ἀλλ' ἡ θρησκεία σὰς ἐμπνέει ἄλλα αἰσθήματα. Εἴσθε γενναῖος καὶ ἀξιοθαύματος, ὅσον ἐγὼ ὑπῆρξα αἷμος καὶ ἀπάνθρωπος. Παρακαλεῖτε τὸν Θεόν, τὸν ὁποῖον ἐπὶ τόσον καιρὸν ἐλησμόνησα καὶ τὸν ὁποῖον παρώργισα διὰ τῶν κηκουρημάτων μου, νὰ μὲ συγχωρήσῃ ὡς μὲ συγχωρεῖτε καὶ σεῖς.»

(ἀκολουθεῖ)

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

ΩΡΑΙΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΕΞ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Ἑθνικὴ ἡμῶν φιλοτιμία θὰ ἀπῆκει εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς πρωτοβουλίαν καὶ πρωτοπορίαν τοῦ λαοῦ μας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ θανμάσωμεν τὸ καλὸν ἀπὸ οἰονδήποτε καὶ εἰς ἀσκῆται, ἀποδοχοῦμενοι τὸ τοῦ Παύλου: «Δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν».

Οὕτω συγκαίρομεν τὸ Αἰγυπτιακὸν Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας διὰ τὴν ἐγκύκλιον τὴν ὁποίαν ἐξέδωκε (κατὰ δημοσιογραφικὰς πληροφορίες) καθ' ἣν αἱ διδασκάλισσαι, ἐξασκοῦσαι τὸ ὑψηλὸν τοὺς ἐπάγγελμα ὀφείλου νὰ εἶναι σεμνῶς ἐνδεδυμέναι, χωρὶς τοὺς ἀπαισίους ἐκείνους χρωματισμοὺς καὶ ἐν γένει διὰ τῆς σιᾶσεως τῶν, νὰ ἀποβαίνωσι παράδειγμα ἀπλότητος, σεμνότητος καὶ σοβαρότητος.

Πολλὸν ὀρθῶς ἡ διδασκάλισσα ὡς μορφώτρια τῆς παιδικῆς ψυχῆς, πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις παντὸς εὐγενοῦς καὶ ὠραίου ἰδανικοῦ καὶ ὅχι ἡ προσωποποίησης τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς χυδαιότητος.

Εὐχόμεθα καὶ τὸ ἡμέτερον σεβαστὸν Ὑπουργεῖον νὰ μιμηθῇ τὴν ἀξιοκρατίαν αὐτῆς ἐνέργειας ἢ τοῦλάχιστον νὰ μὴ ἐκδώσῃ ἐγκύκλιον ἐπιτρέπουσαν εἰς τὰς διδασκάλισσας νὰ διδάσκουν τὰς μικρὰς μαθητριάς τῶν μὲ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ θαλασσίου λουτροῦ τῶν!

«ΟΥΑΙ ΥΜΙΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΣΑΙΟΙ ΥΠΟΚΡΙΤΑΙ»

Τοὺς λόγους αὐτοὺς δὲν τοὺς ἀνέφερε κοινὸς θνητός. Τοὺς διετύπωσε τὸ ἀψευδέστατον τοῦ Σωτήρος στόμα. Δι' αὐτῶν κατενεργάωσε τὴν ἡγέτιδα τάξιν τῶν Ἑβραίων, ἀλλὰ συγχρόνως διετύπωσε καὶ μίαν ἀλάνθαστον ψυχολογικὴν κρίσιν καὶ διὰ τὸν λαόν, ἐξ οὗ οἱ Γραμματεῖς καὶ Φαρισαῖοι προήρχοντο.

Ὑποκριταί. Εἶναι ὁ ἱστορικὸς χαρακτηρισμὸς ἐνὸς προφητοκτόνου λαοῦ, ἐνὸς λαοῦ γογγυστοῦ, ἐνὸς λαοῦ συληροτραχήλου καὶ ἀπεινοῦς. Ὑποκριταί. Εἶναι ὁ τρόπος τῆς συμπεριφορᾶς ἐνὸς λαοῦ κακοβόλου καὶ ἀλλοπροσώλλου. Ὑποκριταί. Ἡ ἐπίσημος προσαγόρευ-

σις ἐνὸς προδότου λαοῦ, ἀπὸ τοῦ καταπροδοθέν ἐκλεκτὸν καὶ ὑπέρροχον τέκνον του.

Ὡς ὑποκριταὶ λοιπὸν καὶ ἀποδίδοντες ἀντὶ τοῦ μάντα χολὴν καὶ ἀντὶ τοῦ ὕδατος ὄξος, ἐλησμονήσαν τὰς ἀπειλὰς εὐεργεσίας τῆς πατρίδος μας καὶ κατεψήφισαν τὰς ἀπόψεις μας εἰς τὸν Ο.Η.Ε., συγχρόνως δὲ καταθλίβουν καὶ τυραννοῦν τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον ἐν Ἱεροσολύμοις.

Τὸ γεγονός αὐτὸ δὲν μᾶς ἐκπλήσσει, διότι δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν ὁ κόραξ νὰ γεννήσῃ περισσότερὰς καὶ ἡ τσουνίδα νὰ ἐξανθήσῃ ρασοειδῆ. Ὡς τέκνα δὲ τοῦ Θεοφθόρου διαθέτομεν καὶ ἐπισκίαν καὶ συγγνώμην.

Λυπούμεθα μόνον διότι μερικοὶ Ἕλληνες χάριν διπλωματικῆς ὠφελείας ἢ ἀγνώστου δι' ἡμᾶς αἰτίας ὑπεδολώθησαν τόσον εἰς τὴν Ἑβραϊκὴν δολοπλοκίαν ὥστε νὰ προβαίνουν καὶ εἰς θυσίας Ἑθνικῶν ἀξιών χάριν αὐτῶν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὰ φιλευσεβῆ ἐκκλησιασμάτα ὅτι τὴν προσεχῇ Τετάρτην 20 Ὀκτωβρίου 1949, ἐορτάζει τὸ ἐν Κορυδαλλῷ μονόδριον, τὸ τιμωμὸν ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Ἀρτεμίου τοῦ Μεγάλου. Ὡς ἐν τούτῳ θέλει τελεσθῇ Ἀρχιερατικὴ λειτουργία μετ' ἀστοκλασίας. Καλοῦνται ὅθεν οἱ φιλέοργοι ὥστε τιμῆσωσι τὴν ἱερὰν τῶν Ἀγίων μνήμην.

Συγκοινωνία ἐν Πειραιῶς διὰ τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Κορυδαλλοῦ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Ἀναγγέλλομεν ὅτι τὴν Πέμπτην 11/11/49 π. μ. ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει ὁ ἐν Ἀμφιάλῃ Ἱερὸς Ναός, τιμωμὸς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Μηνᾶ.

Ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ Μέγας Ἑσπερινός, κατὰ δὲ τὴν Θ. Λειτουργίαν θὰ χοροστατήσῃ Ἀρχιερεὺς καὶ θὰ ψάλλωσιν καλλίφωνοι ἱεροψάλται εὐλογουμένης καὶ ἀστοκλασίας.

Συγκοινωνία : Τροχιδρόμος Περράματος, ἀφετηρία : Σταθμὸς Ε.Η.Σ. Πειραιῶς. Στάσις Ἀμφιάλης.

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

Καθιστῶμεν γνωστὸν εἰς τὰ φιλευσεβῆ χριστιανικά πληρώματα αὐτὴν τὴν 9ην Νοεμβρίου π. ἡ. πανηγυρίζει τὸ Χαϊδαρίον εὐαγὲς Ἰδρυμα, τὸ τιμωμὸν ἐπ' ὀνόματι τῆς «Παναγίας Γρηγορούσης», τοῦ ὁποῦ ἡ ἐθνικὴ καὶ φιλάνθρωπος δρᾶσις εἶναι γνωστὴ εἰς ὅλους.

Κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν, ὡς γνωστὸν, εὐρέθη ἡ Ἁγία καὶ θαυματουργὸς Εἰκὼν τῆς Θεοτόκου κατὰ τὴν ἐπέτειον δὲ αὐτὴν θὰ τελεσθῇ λαμπρὰ ἀρχιερατικὴ λειτουργία μετ' ἀστοκλασίας.

Συγκοινωνία : Αὐτοκίνητα Λαυρίου.

Ἀπὸ τὰ ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου
Παρατῆρηματὸς Γ.Ο.Χ. Βόλκεν